

[Stillinger]

Begrundelse

Østkraft har i 4. kvartal udbetalt 16,6 øre/kWh, hvor afregningen ifølge aftalen burde være 70 pct. henholdsvis 85 pct. af selskabets salgspris på 44 øre/kWh.

Svar (6/5 87):

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Til besvarelse af spørgsmålet har jeg indhentet udtalelser fra Østkraft og Danske Elværkers Forening (DEF), hvorefter jeg kan oplyse følgende:

Elpriserne på Bornholm har altid været blandt landets højeste. Årsagen er, at der stilles andre krav til produktionskapacitet og reserveeffekt i et isoleret øsamfund end i et samkøringsområde. Ud over opretholdelse af et driftsklart produktionsanlæg finansierer og driver Østkraft en søkabelforbindelse mellem Bornholm og det sydsvenske ledningsnet. Bornholm modtager herigennem el på marginalprisbasis fra Elkraft.

Østkrafts faste omkostninger pr. kWh angives derfor til at være langt større end i det øvrige land, hvilket betinger en forskel mellem Østkrafts salgspris til forbrugerne og købsprisen fra Elkraft på ca. 25 øre/kWh, en prisforskel, som for et rent distributionselskab vil være betydelig mindre.

Ved indgåelsen af vindmølleaftalen med tilhørende vejledende afregningsregler i 1984 har Østkrafts bestyrelse derfor meddelt DEF, at bestyrelsen har besluttet ikke at følge afregningsreglerne, idet disse ikke er anvendelige på Bornholm.

Østkraft oplyser endvidere, at der i 1986 betales en gennemsnitspris på 19,40 øre/kWh, ekskl. afgifter, for overskudsproduktionen af el leveret til nettet af de enkeltmandsejede anlæg. Den elmængde, ejerne anvender til eget forbrug, fortrænger for tiden et køb på 44 øre/kWh, ekskl. afgifter.

Fællesejede anlæg, der leverer hele produktionen ind i nettet, afregnes (med enkelte afvigelser) efter DEFs vejledende regler for fællesejede anlæg fra 1979. El fra disse anlæg blev i 1986 betalt med en gennemsnitspris på godt 35 øre/kWh, ekskl. afgifter.

Det anføres, at set i forhold til elpriser og afregningsformer er investering i private vindmøller mere lønsom på Bornholm end mange andre steder i landet, og Elprisudval-

get – hvorunder klager om afregningsforhold henhører – har da heller ikke modtaget klager fra vindmølleejere på Bornholm over de gældende afregningsregler.

DEF oplyser, at i overensstemmelse med den sædvanlige praksis for DEFs tarifieringsregler er vindmølleaftalen af 1984 – indgået mellem DEFs bestyrelse, Forbrugerforeningen Danske Vindkraftværker og Foreningen af Danske Vindmøllefabrikanter – af vejledende karakter over for DEFs medlemskreds. DEFs bestyrelse har på normal vis anbefalet afregningsreglerne over for medlemmerne, men har ikke nogen mulighed for at påbyde de enkelte medlemmer at følge reglerne.

På baggrund af det oplyste er det min opfattelse, at der ikke er behov for at gå ind i overvejelser om at ændre Østkrafts afregningspraksis for vindmøllestrøm, hvilket i givet fald skulle ske med selskabets indforståelse.

Spm. nr. S 1106

Til miljøministeren (28/4 87) af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvilke forholdsregler der er taget for at hindre omgåelse af internationale og danske bestemmelser med hensyn til eksport og import af produkter fra truede dyrearter, samt hvad der er gjort for at forhindre fejlregistreringer?«

Begrundelse

Der har i de senere år været adskillige eksempler på omgåelser af danske og internationale bestemmelser med hensyn til import og eksport af produkter fra truede dyrearter. Desuden har der været flere tilfælde af fejlregistreringer af eksport af produkter fra truede dyrearter.

I 1983 blev der af de japanske statistiske myndigheder registreret en import af 63 t hvalkød fra Danmark. Denne import blev senere, i 1985, af både de danske og japanske myndigheder forklaret med, at der var sket en fejlregistrering.

I 1984 importeredes der til Danmark fra Grønland 63 t vågehvalkød, der igen blev videreeksporteret til bl.a. Færøerne og Forbundsrepublikken i strid med både IWCs og EFs bestemmelser.